

Loven er et supplement til lov om ændringer i borgerlig straffelov. (Konfiskation, fuldbyrdelse af frihedsstraf m. v.) og vedtoges samtidig med denne lov. Den bygger på det udkast til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om konfiskation m. v., som indeholdes i straffelovsrådets betænkning om konfiskation, men rækker noget videre.

Loven går for det første ud på, at *særlovgivningens regler om konfiskation* — som konsekvens af ændringerne i straffeloven — *ophæves*.

Ud over ophævelse af visse helt forældede regler og ajourføringer af andre bestemmelser under hensyn til senere gennemført lovgivning falder de i loven i øvrigt indeholdte ændringer, der vedrører over 100 forskellige love, navnlig inden for følgende grupper:

En række lovbestemte *bødeminima ophæves*, så at bødemålingen i det hele overlades til rettens skøn over de pågældende straffesagers konkrete omstændigheder.

Desuden ophæves nogle specialregler om frakendelse — på grund af strafbart forhold — af ret til udøvelse af erhvervsvirksomhed. Det drejer sig om regler, der vanskeligt lader sig forene med de principper for *rettighedsfrakendelse*, som i 1951 blev fastlagt i straffelovens §§ 78 og 79.

Ligeledes ophæves enkelte specielle lovbestemmelser om *staffedommes kundgørelse*.

Endvidere ophæves forskellige bestemmelser, hvorefter *spørgsmål om tiltalerejsning og appel* i straffesager afgøres af den forvaltningsmyndighed, hvorunder det pågældende lovgivningsområde hører. Herved bringes de pågældende love i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige ordning, hvorefter anklagemyndigheden har afgørelsen af disse spørgsmål.

En række lovbestemmelser, hvorefter administrative myndigheder kan pålægge *bøder*, ændres, navnlig således at bøderne kun kan *pålægges administrativt*, såfremt den pågældende, efter at have modtaget en skriftlig tilkendegivelse med beskrivelse af overtrædelsen og angivelse af den overtrådte lovbestemmelse, erkender sig skyldig og erklærer sig indforstået med den admini-